

отъ Алфредъ Вилмъ въ Гьотингенъ. Отъ дуралуминий, който е много по-твърдъ и по-устойчивъ отъ чистия алюминий, могатъ да се правятъ скелети на управляеми балони (цепелини), самолети, части на мотори, цѣли автомобили. Днесъ алюминиятъ е основата на всички бързи съвременни превозни срѣдства. Какъ бихме могли да пребродимъ континенти, да прекосимъ океани, да прелетимъ отъ полюсъ на полюсъ, ако нѣмаме алюминий; ако бѣхме принудени да правимъ самолети и автомобили само отъ желѣзо и отъ дърво? Летящите мотори днесъ сѫ направени отъ алюминий — отъ „сребро отъ каль“, — който е нѣколко пъти по-лекъ отъ другите метали. Съ помощта на тоя лекъ металъ, полученъ отъ глина, се скъсиха разстоянията между отдѣлните континенти, далечните народи бѣха опознати, но това не спомогна за тѣхното сближаване, защото днесъ самолетите носятъ бомби и разрушения. Алюминиятъ постепенно измѣства желѣзото отъ живота. Съ това се открива една нова епоха въ живота на хората: епохата на леките метали.

На края нека споменемъ, че отъ глина днесъ се правятъ и скъпоценни камъни: рубини и сапфири. Тия красиви скъпоценни камъни се намиратъ рѣдко въ природата. Изучванията установяватъ, че тѣ по химически съставъ представляватъ чистъ алюминиевъ окисъ, съ следи отъ примѣси на други метали, които имъ придаватъ червенъ, синъ или зеленъ цвѣтъ. И на химиците хрумва мисълта: щомъ е тѣй, защо да не може да се направятъ скъпоценни камъни отъ чистъ алюминиевъ окисъ? Опитите успѣватъ, разбира се, пакъ съ помощта на общата слугиня, — на електричеството. Добитите по изкуственъ начинъ скъпоценни камъни, рубини и сапфири (не и диаманти, които сѫ съставени отъ чистъ въглеродъ!) се различаватъ отъ природните по това, че сѫ по-едри, по-чисти и по-красиви.